
DOSSIER DE PREMSA

BASES DE LA LLEI DEL CINEMA DE CATALUNYA

INTRODUCCIÓ

L'objecte de la Llei és establir el marc normatiu de la cinematografia a Catalunya, compresos tots els processos relacionats amb la creació, la producció, la distribució i la comercialització de l'obra cinematogràfica, així com aquells aspectes relacionats amb la formació i la preservació de les arts i del patrimoni cinematogràfic.

És pretén que contribueixi al desenvolupament d'una cinematografia nacional que sigui reflex de la lliure creativitat dels seus protagonistes, així com dels valors i la cultura del territori que l'acull.

Els objectius principals són:

- **La racionalització i eficiència en l'assignació dels recursos públics**
  - La coordinació de les polítiques cinematogràfiques dels agents públics que participen en el sector
  - La incorporació del principi de coresponsabilitat en les polítiques de foment de la cinematografia

- **L'impuls del teixit industrial audiovisual i la seva fortalesa empresarial**
  - El suport a les empreses per adaptar els respectius models de negoci al canvi tecnològic
  - La promoció de la formació i el talent com a base de la indústria catalana del cinema
  - La difusió de les obres cinematogràfiques de producció catalana en el mercat nacional i internacional

- **La promoció del català en la producció, la distribució i l'exhibició cinematogràfica, en tant que llengua pròpia de Catalunya**
  - La correcció de les distorsions i situacions de competència imperfecta del mercat cinematogràfic, amb l'objectiu de salvaguardar la diversitat cultural i lingüística

RACIONALITZACIÓ I EFICIÈNCIA DELS RECURSOS PÚBLICS

Anàlisi

Històricament, l'ICIC i la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuels (CCMA) han estat els principals instruments de suport i de finançament públic a l'audiovisual. L'any 2007 l'aportació conjunta d'ambdues institucions va ser de 37,2 milions d'euros per al finançament de les produccions audiovisuals a Catalunya (tenint en compte els 18 milions d'euros invertits per la CCMA a través del conveni marc signat amb les associacions de productors catalans i els 19,2 milions d'euros invertits per l'ICIC).

Així mateix, cal destacar el paper que desenvolupa des de l'any 1999 l'Institut Català de Finances (ICF). L'any 2006 es va signar un acord entre l'ICIC i l'ICF pel qual l'ICF obria una línia per al finançament d'empreses del sector audiovisual a Catalunya per un import total de 50 milions d'euros anuals. Aquest acord ha donat més estabilitat financera al sector, i ha fet possibles nombrosos projectes audiovisuals.

En aquest sentit, resulta fonamental la coordinació de les tres institucions per a la millora en l'eficiència i l'eficàcia de l'ús dels recursos públics en la seva tasca com a motors del sector audiovisual a Catalunya.

Proposta

a) La coordinació dels agents públics

L'òrgan competent de la Generalitat en matèria cinematogràfica és el Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació, mitjançant l'Institut Català de les Indústries Culturals (ICIC). Serà l'ICIC l'encarregat d'aplicar les mesures normatives que s'estableixin en aquesta Llei, així com d'impulsar les mesures de foment i desenvolupament del teixit empresarial que aquí es contemplin.

Per garantir una política cinematogràfica pública homogènia, **es fixarà l'obligació dels tres agents públics implicats en el sector del cinema —l'ICIC, la CCMA i l'ICF— de coordinar les seves polítiques a través d'un Acord Estratègic per al Foment de l'Activitat Cinematogràfica**, que s'haurà de signar en un termini màxim de sis mesos a partir de l'aprovació d'aquesta Llei, i que ha de fixar les línies estratègiques comunes d'actuació, tot conservant l'autonomia de cada part.

La Llei obrirà la porta a la creació d'un Centre Nacional de Cinematografia (CNC) quan es consideri oportú per desplegar millor les polítiques públiques.

b) La incorporació del principi de coresponsabilitat en les polítiques de foment a la cinematografia

La Llei establirà les diferents naturaleses que poden tenir els ajuts a la producció cinematogràfica. **A més de les subvencions a fons perdut, la Llei introduirà, com a novetat, els ajuts de caràcter reintegrable.**

Es tracta d'un sistema d'ajuts en forma de crèdits en els quals l'ICIC comparteix el risc amb el productor, que haurà de retornar els diners prestats en el cas que el projecte resulti econòmicament viable.

Amb aquest sistema d'aportacions reintegrables es busca dotar les empreses del finançament previ necessari per engegar un projecte, alhora que **permet actuar sobre la base de la coresponsabilitat econòmica entre el diner públic i el privat.**

PRODUCCIÓ

Anàlisi

A Catalunya hi ha un sector de la producció audiovisual força actiu i generador d'un important valor afegit brut en el total de l'economia catalana. L'any 2007 es van produir o coproduir a Catalunya 75 llargmetratges cinematogràfics, 30 telefilms i més de 40 documentals per a televisió.

D'aquests 75 llargmetratges produïts per empreses catalanes l'any 2007, només 29 van ser de producció totalment catalana, mentre que la resta (46) van ser coproduïts amb empreses de la resta de l'Estat o d'altres països.

El sector cinematogràfic català presenta una alta concentració de la figura de la coproducció i, pràcticament sempre, la part catalana és minoritària. Aquest fet representa que el productor català no és qui inicia i lidera els projectes, sinó que assumeix en molts casos un rol secundari (aporta finançament).

L'any 2006, mentre en termes de facturació Catalunya arribava al 41% del total espanyol, en termes d'ocupació del sector representava tan sols el 23%.

Tot i aquest important nivell de producció cal afegir, però, que el sector es troba altament atomitzat. S'observa, doncs, un sector productiu conformat en gran part per **empreses de mida reduïda i que aconsegueixen aixecar el finançament d'una obra audiovisual amb moltes dificultats**. Si bé aquest és el comportament d'una part important del sector, val a dir que en els últims anys han crescut amb força algunes empreses que han assolit una dimensió significativa.

El productor català es mou majoritàriament en la franja de llargmetratges de ficció d'un cost al voltant dels 2,5 milions d'euros. Aquests costos queden força lluny dels estàndards de producció americans que se situen al voltant dels 70 milions d'euros i d'altres països europeus com Anglaterra (13,8 milions d'euros), França (7,4) o Itàlia (6,3).

Al mateix temps, hem d'assenyalar que l'increment de l'activitat en els darrers anys ha anat acompanyat d'alguns èxits importants, ja sigui de públic o de crítica, fet que ha posat en evidència que Catalunya disposa d'una bossa de talent important, tant des del punt de vista artístic com tècnic.

Els llargmetratges produïts en versió original catalana són escassos. Les causes d'aquest dèficit són diverses, i tenen a veure amb factors de tipus econòmic, però també amb l'enfocament de les polítiques públiques d'ajut a la producció cinematogràfica vigents a Catalunya fins fa molt poc. Aquestes polítiques no han reeixit a generar una producció en llengua pròpia similar a la dels països del nostre entorn, ni a situar el consum de cinema en versió original catalana en els mateixos percentatges que altres productes culturals en català.

Proposta

Per tal de desenvolupar una cinematografia pròpia, amb la voluntat de consolidar una indústria local en un context global de canvi tecnològic, **la Llei crearà el Fons de Foment de la Producció Cinematogràfica, gestionat per l'ICIC, que aplegarà el conjunt dels recursos de la Generalitat destinats al foment de la producció.**

El fons es podrà distribuir en diferents línies i **reservarà anualment almenys el 50% de la seva dotació total per a projectes cinematogràfics en versió original catalana**, atès que un dels objectius és garantir un volum suficient de producció cinematogràfica anual de qualitat en la llengua pròpia del país.

Amb l'objectiu d'acompanyar el sector en el procés de canvi tecnològic, **la Llei fixarà que una part del fons es destini a una línia específica d'ajuts a la producció de continguts cinematogràfics per a nous canals de distribució distints a l'exhibició tradicional en sala (Internet, telefonia, videojocs o altres)**. En qualsevol cas, l'ajut públic a aquests productes, per naturalesa multilingües, estarà condicionat necessàriament a la presència de la versió catalana en el menú lingüístic.

Atesa l'atomització del mapa d'empreses i el caràcter minoritari de la inversió que efectuen moltes de les empreses catalanes a l'hora de produir un llargmetratge cinematogràfic, **és un objectiu bàsic de la Llei crear les condicions de finançament suficients per tal que els productors catalans puguin liderar les produccions**, o almenys decidir en aspectes significatius dels projectes en els quals participin.

Amb caràcter general, els llargmetratges que accedeixin a aquests ajuts hauran de complir almenys un dels dos requisits següents:

- O bé el 50% de participació financera i titularitat d'una empresa catalana en la producció
- O bé el 50% de presència d'elements artístics, creatius i tècnics catalans en la producció

En el cas concret de les coproduccions internacionals, serà necessari almenys el 20% de participació d'empresa catalana i una participació d'elements artístics, creatius i tècnics catalans proporcional a la participació del productor català.

DISTRIBUCIÓ

Anàlisi

La distribució de cinema a Catalunya està dominada, com a quasi tot Europa, per les *majors* nord-americanes. Les distribuïdores catalanes independents tenen una quota de mercat minoritària (un 15%).

El cinema produït a Catalunya té grans obstacles per gaudir d'una distribució competitiva per les dificultats per generar productes de masses, però sobretot, per la posició de domini de les *majors* en el sector de la distribució.

Aquestes empreses prioritzen un tipus de producte molt determinat, bàsicament nord-americà, i especialment el produït per les seves pròpies companyies matriu de Hollywood.

La posició de domini descrita no afecta només la distribució del cinema produït a Catalunya, sinó també, i molt especialment, la distribució de cinema doblat i/o subtitulat al català. Cal dir que **el cinema és el sector de l'oci i la cultura on, després de 30 anys de democràcia i autogovern, la desigualtat entre les dues llengües oficials de Catalunya és més patent**, tal com demostren les estadístiques:

- L'any 2007, dels 466 films que es van estrenar a Catalunya doblats o subtitulats, el 97% es van distribuir doblats i/o subtitulats en castellà, i el 89% es van distribuir doblats i/o subtitulats únicament en castellà.
- De les 854.906 sessions de cinema que es van fer a Catalunya, només el 3% van ser projectades en català (19.298 sessions en versió doblada al català i 5.238 en versió original catalana) mentre que en versió castellana (original i doblada) se'n van fer fins a 766.764 (89,18%). És a dir, per una projecció de cinema en català se'n van fer més de trenta en castellà.

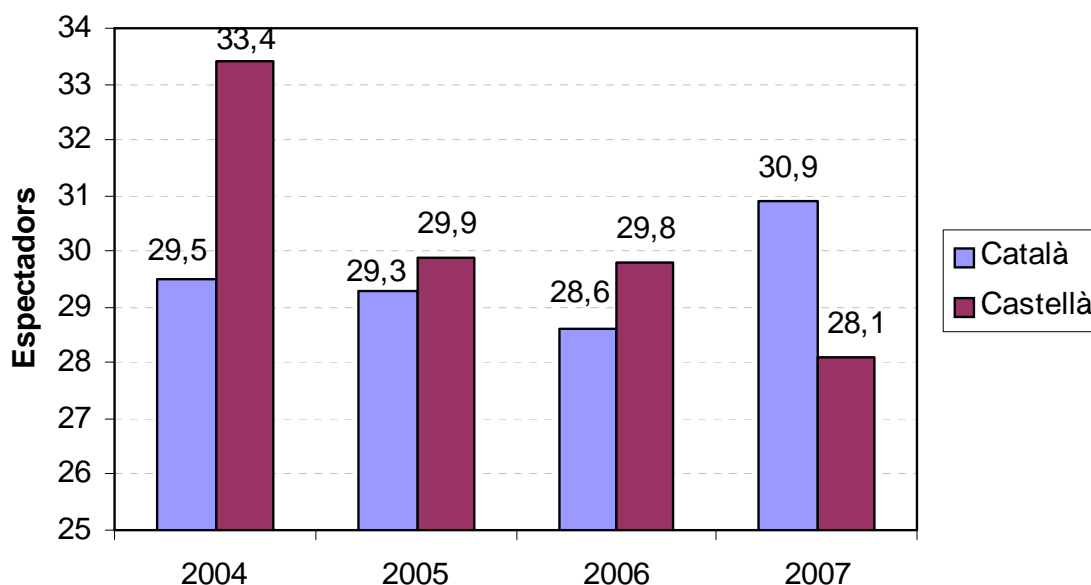
En aquestes condicions d'oferta, no és estrany que la quota de mercat (entrades venudes) del cinema doblat al català sigui del 2,36% i de la versió original catalana del 0,81% (any 2007). En contraposició, les pel·lícules doblades al castellà representen el 80% dels espectadors, i la versió original en castellà l'11%.

En el cas excepcional que una pel·lícula es dobli o subtituli també al català, cal tenir en compte que les còpies en català d'aquella pel·lícula competeixen en condicions d'extrema desigualtat amb les còpies en castellà per tres raons: perquè les còpies en català no superen mai el 10% del total de còpies distribuïdes; perquè el distribuïdor col·loca aquestes còpies en cinemes secundaris, i perquè el llançament comercial de la pel·lícula es fa únicament en llengua castellana.

Totes les dades referides fins ara evidencien que l'oferta de cinema doblat i/o subtitulat en català representa una greu anomalia si la comparem amb l'oferta i el consum en català en la resta de sectors de les indústries culturals: ràdio, televisió, premsa escrita, llibres, teatre, música, Internet, etc. I sobretot, representa una greu anomalia amb relació a la realitat sociolingüística del país.

Aquesta situació de desequilibri encara és menys comprensible si es té en compte el comportament comercial de les còpies en català, que, en termes generals, és millor que la còpia castellana. Si ens fixem en la ràtio mitjana d'espectadors per projecció (Espectadors / Projecció) s'observa que l'any 2007, a cada sessió de cinema en català hi van anar una mitjana de 30,95 espectadors, mentre que a les sessions en castellà hi van anar una mitjana de 28,17 espectadors.

Mitjana d'espectadors per sessió, segons versió. Catalunya 2007
(nombres absoluts)

Font: ICIC

Finalment, cal assenyalar una darrera conseqüència negativa de la posició de domini de les *majors* en el sector de la distribució, que és **l'escassa oferta de cinema internacional distribuït en versió original subtitulada**. Aquesta oferta tan escassa situa Catalunya en una posició d'endarreriment cultural respecte a la majoria de països del nostre entorn.

Proposta

Són objectius estratègics del Govern de Catalunya garantir el dret dels ciutadans a poder veure cinema en les dues llengües oficials i fomentar la distribució i exhibició de cinema en versió original subtitulada. En aquest darrer cas, per dos motius: per respecte a la integritat de l'obra cinematogràfica tal com ha estat concebuda pel seu creador i per promoure el coneixement de llengües estrangeres per part de la població de Catalunya.

A l'empara de l'article 28.3 de la Llei 1/1998 de política lingüística, **la Llei preveurà que sempre que una pel·lícula s'estreni a Catalunya subtitulada, el distribuïdor haurà de subtitular-la en les dues llengües oficials, i haurà de distribuir el 50% de les còpies del llargmetratge en cada llengua.**

Aquesta mesura **s'implementarà progressivament** per facilitar a les companyies distribuïdores el trànsit cap a la nova situació: 30-70% el primer any de vigència de la Llei; 40-60%, el segon, i 50-50%, el tercer.

Si el distribuïdor opta pel doblatge, la Llei també garantirà que l'oferta de cinema doblat sigui en les dues llengües oficials, equiparant-la a l'oferta dels altres sectors de la indústria cultural. Com en el cas de la versió original subtitulada, la Llei **preveurà la distribució del 50% de les còpies del llargmetratge en cada llengua.** També en aquest cas, la implantació serà progressiva.

Queden exemptes de l'obligació de doblatge les pel·lícules en versió original castellana i catalana, sigui quina sigui la seva nacionalitat i amb independència del nombre de còpies que se'n distribueixin.

Per incentivar la versió original subtitulada, la Llei establirà mecanismes per tal de generar un fons destinat al seu foment.

EXHIBICIÓ

Anàlisi

Catalunya és el segon mercat europeu en freqüència d'assistència al cinema per habitant. L'any 2007, els exhibidors catalans van vendre 23,9 milions d'entrades per valor de 143 milions d'euros bruts. Cal dir, però, que el sector de l'exhibició es troba en situació d'estancament a Europa i de caiguda sostinguda en alguns mercats, com el català.

Les causes de la crisi d'espectadors són diverses: la competència de formes cada vegada més variades d'oferta d'oci o el fenomen de les descàrregues il·legals a Internet. Aquesta recessió en el nombre d'entrades venudes coincideix, a més, amb la proximitat d'un canvi tecnològic a escala mundial: la digitalització.

Una altra tendència que caracteritza el mercat de l'exhibició a Catalunya és la progressiva concentració de pantalles en cinemes múltiplex i en mans de pocs grups empresarials.

Es detecta, també, un procés de concentració en el tipus de productes exhibits. L'any 2007, 56 pel·lícules de les 574 estrenades es van endur el 60% de la taquilla a Catalunya. En la seva majoria (75%), es va tractar de productes de nacionalitat nord-americana i distribuïts per les *majors*.

Són pocs els exhibidors que aposten pel cinema europeu. Són encara més escassos els que aposten en les seves sales per l'exhibició de cinema català o de cinema doblat o subtitulat al català.

Malgrat l'esforç continuat durant anys a fomentar la producció de cinema a Catalunya, les condicions estructurals del sistema fan que el rendiment en espectadors d'aquesta inversió pública sigui manifestament millorable.

Exhibició a Catalunya de llargmetratges amb la participació de productors catalans. Any 2007 (dades absolutes)

	Titols Estrenats	Titols Exhibits	Projeccions	Espectadors	Recaptació
Producció Catalana	68	124	62.454	2.108.513	12.544.570,80
Total Catalunya	574	1.011	854.906	23.591.894	140.558.416,42

Font: ICIC

Paral·lelament, la xarxa privada de distribució i d'exhibició tampoc no garanteix, després de 30 anys de democràcia i autogovern, la difusió del cinema doblat al català en condicions de normalitat.

Exhibició de llargmetratges cinematogràfics doblats al català a Catalunya. Any 2007 (dades absolutes)

	Títols Estrenats	Títols Exhibits	Projeccions	Espectadors	Recaptació
Versió doblada al català	48	83	18.777	510.680	2.720.971,11
Total Catalunya	574	1.011	854.906	23.591.894	140.558.416,42

Font: ICIC

Finalment, cal dir també que la presència de llargmetratges en versió original subtitulada en el circuit d'exhibició està molt per sota de la d'altres països del nostre entorn.

Exhibició de llargmetratges cinematogràfics subtitulats al català a Catalunya. Any 2007

	Títols Estrenats	Títols Exhibits	Projeccions	Espectadors	Recaptació
Versió subtitulada al català	21	22	1.846	33.806	166.973,50
Total Catalunya	574	1.011	854.906	23.591.894	140.558.416,42

Font: ICIC

La situació descrita planteja un triple repte al Govern: en primer lloc, facilitar que les produccions catalanes subvencionades en origen tinguin la possibilitat real d'arribar al públic; en segon lloc, garantir l'exhibició plenament normalitzada de cinema internacional doblat a les dues llengües oficials; i en tercer lloc, impulsar amb força l'exhibició de cinema en versió **original**, no només per raons culturals i de respecte a l'obra original subtitulada, sinó també per fomentar el coneixement de llengües estrangeres entre la població de Catalunya.

Proposta

a) Creació de la Xarxa Pública de Sales d'Exhibició Cinematogràfica

La Llei crearà la Xarxa Pública de Sales d'Exhibició Cinematogràfica, amb els objectius següents:

- **Programar cinema, preferiblement europeu, en versió original subtitulada**
- **Programar cinema produït a Catalunya**
- **Programar cinema internacional doblat en català**

La Xarxa es podrà gestionar des de l'ICIC o des d'una empresa pública creada *ad hoc* i tindrà una estratègia pròpia de programació, coherent amb els objectius acabats de citar. La Xarxa serà de geometria variable i, per tant, podrà aixoplugar sota la seva marca sales sotmeses a diferents règims de gestió:

- Sales de titularitat i gestió públiques
- Sales de titularitat pública i gestió privada
- Sales de titularitat privada en règim de concert amb l'Administració
- Sales amb qualsevol altra forma de gestió

Amb la creació d'aquesta Xarxa, la Generalitat vol corregir les distorsions i situacions de competència imperfecta del mercat cinematogràfic, ajustant-se sempre a les normes que regulen la lliure competència.

b) Creació del Fons de Foment de l'Exhibició Privada

De forma complementària a la posada en marxa de la Xarxa Pública de Sales d'Exhibició Cinematogràfica, **la Llei establirà la creació d'un Fons de Foment de l'Exhibició Privada. Els recursos d'aquest fons es destinaran al foment de l'exhibició de determinat tipus de continguts en les sales privades.** Concretament, s'incentivarà:

- **L'exhibició de llargmetratges doblats al català o bé en versió original subtitulada en català**
- **L'exhibició de cinema produït a Catalunya, molt especialment el rodat en versió original catalana**

ENTORN FINANCER I PROFESSIONAL

Anàlisi

L'any 2006 es va formalitzar el conveni general entre l'ICF i l'ICIC i s'hi van adherir les associacions de productors. Aquest conveni posa a disposició del sector 50 milions d'euros anuals, que es destinen a línies de crèdit per finançar llargmetratges, sèries, telefilms, documentals, animació, curtmetratges i qualsevol altre tipus de producció audiovisual. Paral·lelament, la Generalitat ha posat en marxa altres eines financeres a través de diverses entitats i institucions.

Es pot dir, doncs, que en una primera fase d'accés als recursos financers, el sector de la producció ha incrementat notòriament el seu nivell d'activitat (nombre de produccions), però encara no s'ha consolidat un teixit industrial sòlid: les empreses mantenen una important fragilitat estructural.

Proposta

El repte de la Llei de cinema és fer un pas més en aquest sentit i iniciar una segona fase d'industrialització, facilitant el creixement sostingut de les empreses del sector i fent possible la injecció de recursos financers. En aquest sentit, la Llei dibuixarà tres camps d'actuació bàsics:

a) Impuls a la formació

La Llei establirà un Fons per a la Formació per generar i canalitzar talent i professionals al sector cinematogràfic, i generarà alhora una inversió sostinguda en el temps per mantenir i desenvolupar centres de formació audiovisual que han d'actuar com a pol d'atracció de talent a escala europea i internacional.

b) Finançament

La Llei crearà un marc de finançament estable que permeti assolir una segona fase en el creixement industrial de la producció cinematogràfica. Correspondrà al Govern fixar els instruments de finançament, encara que la Llei, en mencionarà alguns de forma específica pel seu caràcter estratègic, com ara els préstecs participatius o el capital risc, així com qualsevol altra forma de finançament aliè que es pugui concertar amb entitats i institucions financeres.

c) Recerca, desenvolupament i innovació

Una Llei de cinema no pot quedar al marge dels nous hàbits de producció, distribució, exhibició i consum d'obres cinematogràfiques.

Una primera eina que la Llei haurà de preveure és l'accés al crèdit per modernitzar i adaptar les sales d'exhibició a les noves tecnologies. L'ICIC, d'acord amb l'ICF, vetllarà perquè es doni aquesta condició d'accés al crèdit, i perquè els exhibidors, especialment els independents, puguin fer la transició al nou model de negoci.

Pel que fa als nous continguts i formats, la Llei preveurà que una part del Fons de Foment es dediqui a una línia específica de suport a la producció de continguts cinematogràfics per a nous canals de distribució diferents a l'exhibició tradicional en sala (Internet, telefonia, videojocs o altres), facilitant, també d'aquesta manera, l'accés de nous creadors i la canalització del talent cap a una nova tipologia de producte.

En tercer lloc, i tenint en compte la importància de l'aplicació tecnològica en l'audiovisual, es crearà un Fons per a l'Impuls de l'R+D+I. L'objectiu d'aquest fons és donar suport a les iniciatives empresarials de productes i processos innovadors que puguin implantar-se industrialment de manera universal en el sector audiovisual.

INTERNACIONALITZACIÓ DE LA INDÚSTRIA CATALANA

Un dels reptes pendents de la indústria audiovisual catalana és, sens dubte, la consolidació de la seva internacionalització. En aquest context, la nova Llei de cinema haurà de regular de manera clara el conjunt d'aspectes que afectin les dinàmiques d'exportació i importació de l'audiovisual català tot tenint en compte que, més enllà dels productes acabats, la internacionalització del sector té a veure amb la projecció cap a l'exterior de tota la cadena de valor de l'obra audiovisual.

La Llei crearà un fons d'internacionalització (Fons de Foment de la Internacionalització de la Indústria Cinematogràfica) que haurà d'alimentar financerament les diferents institucions, empreses i iniciatives que vetllin per l'efectiva projecció exterior del cinema català.

De la mateixa manera, aquest fons haurà de finançar totes aquelles iniciatives que, sorgint de la indústria local, facilitin l'intercanvi de talent i coneixement amb la resta del món. Aquest fons atindrà operacions financeres de naturalesa diversa, des d'operacions d'ajut a fons perdut fins a operacions de caràcter merament financer, siguin de naturalesa creditícia o de participació compartint el risc operatiu.

La Llei també establirà que la presència del cinema català al món es farà amb una marca pròpia, que visibilitzi i faci notòria la singularitat del cinema català.

PROMOCIÓ I DIFUSIÓ DE LA CULTURA CINEMATogrÀFICA

A Catalunya es programen anualment més de 100 festivals i mostres de cinema i vídeo, que mouen més de 500.000 espectadors. Els festivals i mostres són considerats com una nova via per a la distribució de pel·lícules, sobretot d'aquelles que no entren dins els canals clàssics de distribució i exhibició, i són un espai per al debat, la innovació i l'encontre de públics, així com una finestra per veure cinema alternatiu o d'autor. Al mateix temps, afavoreixen l'equilibri territorial i fan augmentar l'assistència de públic a les sales d'exhibició situades en entorns no urbans.

Atès el caràcter estratègic dels festivals a l'hora de promocionar la cultura cinematogràfica, **la Llei crearà un fons específic de suport adreçat a la difusió, la promoció i la publicitat de les obres i la cultura cinematogràfica.**

ACTUACIONS I SERVEIS ADMINISTRATIUS

La Llei establirà els termes de la col·laboració entre el Ministeri de Cultura i la Generalitat de Catalunya, per tal que la inscripció de les empreses audiovisuals catalanes en el Registre d'Empreses Audiovisuals de Catalunya (REAC) comporti la inscripció a escala estatal també en el Registre d'Empreses Cinematogràfiques i Audiovisuals (RECE). Així, **la inscripció en el Registre català esdevindrà un tràmit administratiu únic** per a aquelles empreses audiovisuals catalanes que vulguin accedir als crèdits, les subvencions i altres ajuts de l'Estat.

Qualificació de pel·lícules i obres audiovisuals

L'article 127 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat la competència exclusiva, entre d'altres, de qualificació de les pel·lícules. Es regularà reglamentàriament, d'acord amb el que estableixi aquesta Llei, el procediment de qualificació per edats i l'atorgament de nacionalitat espanyola d'obres audiovisuals.

Control de les sales d'exhibició cinematogràfica

L'article 127 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat competència exclusiva en la regulació i la inspecció de les sales d'exhibició cinematogràfica.

La Llei establirà que l'organisme competent a Catalunya per rebre els informes d'exhibició de sales situades a Catalunya és l'Institut Català de les Indústries Culturals i, per tant, aquestes entitats queden exonerades d'efectuar aquestes comunicacions a l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals (ICAA), sens perjudici que l'ICIC trameti a aquest organisme la informació recollida, en el marc del principi de col·laboració administrativa.

CONSERVACIÓ I DIFUSIÓ DEL PATRIMONI FÍLMIC

L'eina pública fonamental per garantir la conservació i la difusió del patrimoni fílmic català és la Filmoteca de Catalunya.

La tasca de conservació es portarà a terme mitjançant la recuperació, la preservació, la catalogació i la restauració dels materials fílmics i del patrimoni documental. En el compliment d'aquest objectiu, la Filmoteca de Catalunya es dotarà i aplicarà, segons criteris tècnics, els avenços tecnològics que estiguin disponibles en cada moment.

La Filmoteca de Catalunya també portarà a terme les tasques de difusió destinades a fomentar el coneixement del patrimoni i de la cultura cinematogràfica i audiovisual mitjançant un conjunt d'activitats: projeccions públiques o qualsevol altra via de divulgació com presentacions, col·loquis, taules de debat, publicacions o seminaris.